ПАМ'ЯТАЙМО МИНУЛЕ - 200-річчя НЕЗАЛЕЖНОСТИ ЗСА 100-річчя АМЕРИКАНСЬКОЇ УКРАЇНИ —БУДУЙМО МАЙБУТНЄ

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація: "Svoboda", 30 Montgomery St. Jersey City, N.J. 07303
Телефони: (201) 434-0237 (201) 434-0807
з Ню Йорку (212) 227-4125
УНСоюзу: (201) 451-2200
з Ню Йорку (212) 227-5250 (212) 227-5251

РІК LXXXIII. Ч. 187. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, СУБОТА, 2-го ЖОВТНЯ 1976 ЦЕНТІВ 25 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK. SATURDAY, OCTOBER 2, 1976 No. 187. VOL. LXXXIII

Роберт Ваґнер очолив демократичну Раду для етнічних справ, Йосип Лисогір очолює Український відділ

Роберт Ваґнер (зліва) і Йосип Лисогір.

Вашінґтон. — У спеціяльному пресовому повідомленні з понеділка, 27-го вересня, Крайовий комітет Демократичної партії інформує, що Роберта Ф. Ваґнера, колишнього посадника Ню Йорку, знову призначено на голову Все-Американської Ради при цьому Крайовому комітеті і він також знову перебрав пост заступника голови Крайового комітету Демократичної партії для етнічних справ.

Того самого дня Роберт Ваґнер вислав листа до Йосипа Лисогора, головного предсідника УНСоюзу та екзекутивного віцепрезидента УККА, в якому знову призначив його на голову Українського відділу у Все-Американській Раді та повідомив, що 8-го жовтня відбудеться нарада, на якій буде обговорювана президентська виборча кампанія та роля Ради в ній. Роберт Ваґнер також поінформував, що Рада незабаром відбуде зустріч з Джіммі Картером, демократичним кандидатом на президента ЗСА, під час якої будуть обговорені способи поліпшення зв'язків з етнічними групами.

Роберт С. Стравс, голова Крайового комітету Демократичної партії, повідомляючи в пресовому повідомленні про призначення Роберта Ваґнера на згадані пости, заявив: „Демократична партія щаслива, що в час критичної потреби знову може покликати до співпраці Роберта Ваґнера. Виборча кампанія в 1976-му році буде тяжка і ми мусимо доказати членам всіх етнічних груп, що Демократична партія далі є партією, яка цікавиться ними. Ми є партією, яка дала мільйонам нових американців перші можливості поліпшити їхню ситуацію і ми знаємо, що далі мусимо давати їм такі можливості тепер, коли вони вже стали інтеґральною частиною нашої нації та нашого суспільства. Призначення Роберта Ваґнера напевно буде явним доказом, що ми діємо в тому напрямі".

Пресове повідомлення Крайового комітету Демократичної партії далі інформує, що Роберт Ваґнер перебирає пост голови Все-Американської Ради після конґресмена Томаса Морґена з Пенсильвенії. Відділ національностей при Крайовому комітеті Демократичної партії був створений в 1932-му році, тобто під

(Закінчення на стор. 4-ій)

Конґрес уневажнив президентське „вето"

Вашінґтон. — В четвер, 30 вересня, обидві Палати Конґресу уневажнили „вето" президента Джералда Форда, накладене ним день раніше на законопроєкт, який пропонував призначити 56.6 більйона долярів на програми Департаменту здоров'я, шкільництва і суспільної опіки та на деякі програми Департаменту праці. Проти президентського „вето" голосували не тільки ліберальні демократи, але також багато республіканських законодавців. Президент був наклав „вето", не тому, що не погоджувався з запропонованими програмами, але вважав, що Конґрес призначив на них 4 більйони більше, ніж вимагав Білий Дім, а це, на думку Президента, може довести до відновлення інфляції. Це вже 12-ий раз, що Конґрес уневажнив „вето" президента Форда, який за час своєї президентури наклав його 59 разів на різні законопроєкти. З уневажненням останнього „вето", законопроєкт щодо фондів на суспільні програми автоматично став законом, без підпису Президента.

П'ять хорватів формально обвинувачені за схоплення літака і вбивство

Ню Йорк. — Велика лава присяжних в середу, 29-го вересня, формально обвинуватила п'ять хорватських націоналістів за схоплення на початку цього місяця літака, який вилітав з нюйоркського летовища Ля Ґвардія, та за вбиття поліцая, який старався відбезпечити бомбу, залешену хорватами на залізничій станції Гренд Сентрал. Хорватів оскаржується за „вбивство другої катеґорії", бо прокуратура не має покищо доказів, що поліцая вбито „з розмислом". Їм також закидається схоплення людей і літака, змову, насильство та посідання небезпечної зброї. Велика лава присяжних формально винесла обвинувачення проти Звонка Бусіча, його жінки Джуліянни, Фране Пезута, Марка Власіча і Петра Матаніча. Як відомо, обвинувачені твердять, що вони схопили літак, щоб звернути увагу світу, зокрема Америки, на переслідування хорватів у Юґославії комуністичним режимом Йосифа Тіта. Коли вони схопили літак, то домоглися, щоб в кількох впливових газетах були поміщені їхні заяви щодо ситуації в Хорватії та заклики в справі незалежности для того слов'янського народу. Вони були змусили повітряну лінію ТВА перевезти їх до Парижу, де були арештовані французькою поліцією та передані в руки американських властей.

ЗАВЕРШУЄТЬСЯ ПІДГОТОВА ДО XII КОНГРЕСУ УКРАЇНЦІВ В АМЕРИЦІ; ОЧІКУЄТЬСЯ БІЛЯ 500 ДЕЛЕҐАТІВ; ПАТРІЯХ ЙОСИФ ТА ІНШІ ДОСТОЙНИКИ ПРИЙНЯЛИ ЗАПРОШЕННЯ НА БЕНКЕТ

Ню Йорк. — З канцелярії Українського Конґресового Комітету Америки інформують, що підготова до XII Конґресу Українців Америки, який відбудеться тут в готелі Амерікана при 52 вулиці і 7-ій евеню в днях 8, 9 і 10 жовтня, добігає до свого повного завершення. Понад 300 делеґатів з багатьох осередків українського поселення в Америці вже зголосили свою участь і зголошення напливають. Очікується, що в Конґресі візьмуть участь біля 500 делеґатів. Завершено вже друк інформаційних матеріялів, зокрема Конґресової книжки із звітами керівних органів УККА, намічено проєкт програми, оформлено Конґресові комісії, встановлено програми полуденків та, зокрема, Конґресового Бенкету, що має відбутися в суботу, 9-го жовтня у великій балевій залі готелю в год. 7-ій вечора та буде попереджений коктейлем годину раніше.

Згідно з інформацією з канцелярії УККА, Блаженніший Патріярх Йосиф прийняв запрошення та буде почесним гостем на Конґресовому Бенкеті. До участи в цьому бенкеті в характері почесних гостей запрошені Владики Українських Православної і Католицької Церков та репрезентанти Євангельсько-Баптистського Об'єднання, представники Уряду і Конґресу ЗСА, представники центральних репрезентацій інших етнічних груп, 15 з яких вже зголосили свою участь. Світовий Конґрес Вільних Українців на цьому Конґресі репрезентуватиме його віцепрезидент Микола Плав'юк, а Комітет Українців Канади його президент адв. Сергій Редчук.

Ще немає повідомлення про те, хто репрезентуватиме Уряд ЗСА, але незалежно від того передбачається можливість виступу на Конґресі віцепрезидента Нелсона Рокефеллера, який раніше був губернатором стейту Ню Йорку та постійно виявляв свою прихильність до українців та свої симпатії до їх змагань. Запрошення на Бенкет уже прийняли сенатор Джеймс Баклі та конгресмен Едвард Кач.

У програмі Бенкету, крім привітів та виступів представників, передбачена церемонія передачі найвищого відзначення Американської України, Шевченківських Грамот Волі, окремо заслуженим для української справи американським і українським діячам, у першу чергу Блаженнішому Патріярхові Йосифові. Передбачена також мистецька програма.

Конґрес почнеться в п'ятницю, 8-го жовтня, в годині 11-ій перед полуднем, церемоніяльним внесенням прапорів, співом українського і американського національних гимнів і молитвою. Відкриє Конґрес президент УККА проф. д-р Лев Добрянський, після чого відбудеться вибір президії і комісій та прийняття правильника нарад. Звіти та дебата над ними закінчать перший день Конґресу. В другому дні Конґресу радитимуть Комісії, а ввечорі відбудеться репрезантативний Конґресовий Бенкет. Заключні пленарні наради Конґресу відбудуться в неділю, 10-го жовтня, після відправи Богослужень таки в приміщеннях готелю. У цьому дні передбачені відповіді керівних органів УККА на запити делеґатів та уділення абсолюторії, доповіді Б. Федорака („Америка і Україна") та М. Куропася („100 років нашого поселення в Америці"), опісля будуть звіти Комісій та, вкінці, вибір керівних органів УККА та закриття Конґресу.

XII КОНҐРЕС УКРАЇНЦІВ АМЕРИКИ

ГОТЕЛЬ „АМЕРІКАНА" СЬОМА ЕВЕНЮ І 52 ВУЛ., НЮ ЙОРК, Н. Й. 8, 9, і 10 ЖОВТНЯ 1976 РОКУ

ПРОГРАМА

П'ЯТНИЦЯ, 8 ЖОВТНЯ:

8:00 — 11:00 перед полуднем: Реєстрація делеґатів — 3-ий поверх вестибюль біля залі, де відбуватиметься Конґрес.

11:00 год. перед полуднем — Відкриття Конґресу; внесення прапорів; відспівання національних гимнів; молитва. Вибір Ділової і Почесної Президії Конґресу. Проголошення програми Конґресу. Проголошення особового складу Номінаційної і Статутової комісій. Вибір Ділових комісій Конґшкільництва і виховання ;Внутрішніх справ; Зовркільництва і виховання; Внутрішніх справ; Зовнішніх справ; Науки і культури; Фінансової; Резолюційної; Верифікаційної; Організаційної — Відділів УККА; Молоді; Координації дій жіночих організацій; Професійної та Бенкетової. Схвалення правильника конґресових нарад.

1:30 — 2:30 по полудні: Спільний полуденок.

3:00 — Звіти: членів Екзекутиви, Політичної Ради, Шкільної Ради УККА, Контрольної Комісії та Громадського Суду. (Звіти є виготовлені на письмі і увійшли до друкованої книжки звідомлення із праці УККА за час від XI до XII Конґресу, яку всі делеґати одержать пре реєстрації. Усно звітодавці тільки доповнятимуть коротко надруковані звіти).

6:30 — 7:30 вечером: Вечеря.

7:30 — 10:30 дискусія над звітами; уділення абсолюторії уступаючим керівним органам УККА.

СУБОТА, 9 ЖОВТНЯ:

8:00 — 9:30 рано: продовження реєстрації делеґатів.
9:30 — 12:30 по полудні: наради Ділових Комісій.
1:00 — 2:00 — полуденок.
2:00 — 5:00 — наради Ділових Комісій
7:00 година — Конґресовий Бенкет.

НЕДІЛЯ, 10 ЖОВТНЯ:

9:00 год. рано: Служби Божі в обох обрядах в готелі „Амерікана". Приміщення будуть вказані на таблиці готелю.

10:00 год. рано: Пленарні наради Конґресу. Члени Екзекутиви, Контрольної Комісії, Політичної Ради та Громадського Суду будуть відповідати делеґатам на всі проблеми, які вони порушили на пленарних нарадах в п'ятницю 8-го жовтня і на нарадах Ділових Комісій в суботу 9-го жовтня. Звідомлення голів Комісій. Виголошення двох доповідей: „Америка й Україна" — Доповідачі: д-р Мирон Куропась й інж. Б. Федорак. Схвалення змін в Статуті УККА. Схвалення Резолюцій XII Конґресу. Вибір керівних органів УККА. Закриття Конґресу.

СУА Пресовою конференцією попередив відкриття Музею

Під час Пресконференції при одному з кабінетів члени управи СУА (зліва): Ольга Ставнича, Іванна Рожанковська, Камілія Смородська, ред. Уляна Любович і Марія Барагура.

Ню Йорк (з. с.). — Понад шість десятків експонатів українського народного мистецтва — від металево - дерев'яних гуцульських файок до глиняних збанків, плетених плахт і вишиваних сорочок з Полтавщини і Чернігівщини на тлі килимів з Поділля — становили частину першої виставки постійного Українського Музею, що його влаштував і офіційно відкрив в неділю, 3-го жовтня, Союз Українок Америки після кількох десятиріч праці і мандрівної „скитальщини".

Старанно і естетично розмішені експонати в поодиноких кабінетах на двох поверхах недавно закупленого і відновленого будинку УККА - СУА при 2-ій евеню поміж 13-ою і 12-ою вулицями були в центрі уваги представників української і американської преси в четвер, 30-го вересня, під час спеціяльно для них улаштованого „прів'ю". На суботу, 2-го вересня, подібну зустріч запланувала Управа СУА для представників українських організацій Ню Йорку.

Репортери і фотографи щоденників „Ню Йорк Таймс", „Дейлі Нюз", „Гадсон Діспеч", „Свобада" і журналу „Ґуд Гавзкіпінг" із зацікавленням переглянули частину вже влаштсваних і двомовно позначених експонатів в кімнатах з відповідно улаштованим освітленням. Пояснення вщіпливим кореспондентам давали на переміну п-і Оксана Грабович, куратор музею, Іванна Рожанковська, голова СУА. її за-

(Закінчення на стор. 4-ій)

ПРОФ. Л. ДОБРЯНСЬКИЙ ВИБРАНИЙ ГОЛОВОЮ АМЕРИКАНСЬКОЇ РАДИ ДЛЯ СВІТОВОЇ СВОБОДИ

Вашінгтон, Д. К. (УККА). — Проф. д-р Лев Е. Добрянський, президент УККА, був обраний на голову Американської Ради для Світової Свободи на річних зборах цієї організації, що відбулися тут в п'ятницю й суботу, 24 і 25 вересня 1976 р., в готелі „Статлер Гілтон".

Д-р Володимир Душник, редактор „Українського Квартальника", на тих зборах був переобраний на члена Ради Директорів Ради, до якої входять 22 члени, включаючи двох б. почесних президентів та п'ять членів Екзекутиви. Почесними президентами є д-р Волтер Г. Джод та Фред Шляфлі.

Крім проф. Л. Добрянського, до екзекутиви були обрані: проф. Стефан Т. Поссоні — перший містоголова; Д. Кін — другий містоголова; Лі Едвардс — секретар та Дж. А. Паркер — касир.

Крім згаданих, на членів Ради Директорів були ще обрані: Пол Бетел, о. Реймонд де Єґер, Роналд Ф. Доксай, проф. Дж. Доннер, ген. Деніел Ґрегем, Маркс Люіс, адм. Джон МекКейн, д-р Роберт Моріс, Рон Пірсон, д-р Дейвид Ров, д-р Едвард Розек і Ніл Салонен.

Проф. Лев Добрянський

Американська Рада для Світової Свободи є крайовою організацією, до якої входять 34 американських організацій, в тому числі УККА, і яка пропаґує ідею визволення поневолених націй в Европі і Азії.

Секретар Ради Лі Едвардс звітував про проороблену працю організації та начеркнув плян праці на будуче, включно зі студіями питання міжнародного тероризму, справи Панамського Каналу, видавання Радою „Міжнарод-

(Закінчення на стор. 4-ій)

КІССІНДЖЕР В ОН ПЕРЕСТЕРІГАЄ СССР ПЕРЕД ВТРУЧАННЯМ В СПРАВИ АФРИКИ

Об'єднані Нації, Н.Й. — Промовляючи в четвер, 30-го вересня, на 31-ій сесії Генеральної Асамблеї Об'єднаних Націй, державний секретар Генрі Кіссінджер закликав лідерів африканських держав „використати момент, щоб оминути міжрасову війну" в південній частині того континенту, та недвозначно перестерігав Совєтський Союз і його сателітів, щоб не вмішувалися в справи Африки задля власної користи. Кіссінджер, хоча не назвав СССР і Куби поіменно, то натякаючи на приклад з Анґолею сказав, що існують держави, які бажають, щоб далі існував конфлікт і расова ненависть в південній частині Африки, бо це виходить тим державам на користь. Він заявив, що ЗСА не підтримуватимуть жадної фракції в Родезії чи будь-якій іншій африканській країні та не старатимуться змушувати будь-яку країну погоджуватися на пляни Вашінґтону, але закликав всі інші держави світу поступати в такий же спосіб.

Факт, що кубинська репрезентація до ОН була відсутня під час промови Кіссінджера та що совєтський міністер закордонних справ Андрій Громико також не був на цій сесії Генеральної Асамблеї, хоча в той день був в Ню Йорку, дає коментаторам підставу твердити, що Гавана і Москва передбачували, що Кіссінджер критикуватиме їх за вмішування в громадянську війну в Анґолі та за спроби СССР перешкодити мирному полагодженні конфлікту в Родезії, Південно-Західній Африці тощо.

Кіссінджер у своїй промові сказав, що в Африці заіснувала можливість миру, справедливости і співпраці між расами, але ця можливість може бути знищена втручанням чужих держав.

Державний секретар також заторкнув ряд інших питань закордонної політики. Він сказав, що хоча ЗСА далі старатиметься дійти до порозуміння з СССР щодо нового договору в справі обмеження стратегічної атомової зброї, то покищо в тій ділянці не зроблено поступу від початку цього року. Кіссінджер минулої середи обговорював цю справу з Громиком, а в п'ятницю, 1-го жовтня, совєтський міністер закордонних справ мав відбути нараду з президентом Фордом і Кіссінджером у Вашінґтоні, під час якої знову мало бути порушене питання обмеження атомової зброї. У своїм виступі перед Генеральною Асамблеєю ОН Кіссінджер наталврував Совєтський Союз за постійну розбудову своєї мілітарної сили, за збройне вмішування у внутрішні справи інших держав, наприклад, в Анґолі та за спроби Москви перешкодити старанням ЗСА довести до мирного полагодження конфліктів у південній частині Африки. Він перестеріг лідерів Совєтського Союзу, що Америка ніколи не погодиться на „селективний детант".

Кіссінджер заявив, що Вашінґтон може погодитися на скликання нової конференції в Женеві для полагодження проблем Близького Сходу, але було б добре, якщо раніше відбулася „підготовча нарада".

Відносно Кореї, Кіссінджер сказав, що Вашінґтон також погоджується на скликання міжнародної конференції для обговорення цієї справи, але думає, що краще було б, щоб спершу почати переговорювати між собою представники Північної Кореї та Південної Кореї, а ЗСА та комуністичний Китай могли б відіграти ролі посередників чи дорадників. Щодо дальших зв'язків Вашінґтону з Пекіном Кіссінджер заявив, що ЗСА продовжуватимуть свої старання поліпшити відносини між цими двома державами, але червоний Китай мусить прикласти цій справі таку саму увагу.

Поголоски про уступлення Косиґіна далі поширюються

Москва. — Кореспондент газети „Ню Йорк Таймс" Крістофер С. Врен інформує з Москви, що поголоски про уступлення совєтського прем'єр - міністра Алексея Косиґіна далі настирливо поширюються в Совєтському Союзі і навіть ходять чутки, що заміна наступить вже незадовго в часі сесії Верховної Ради СССР, яка розпочнеться 27-го жовтня ц. р. У зв'язку з хворобою Косиґіна, який після серцевої атаки нібито приходить до здоров'я, лікарі не дозволяють йому виконувати тяжкої і повногодинної праці і він, згідно з передбачуваннями західніх дипломатів, відійде на пенсію, або замінить Ніколая Подґорного на становищі голови Президії Верховної Ради. Подґорний вже раніше бажав відійти у стан спочинку з огляду на вік. Очевидно, що ці інформації, хоч вони походять з достовірних джерел, не підтверджені совєтськими офіційними чинниками, бо Кремль держить в строгій таємниці інформації про приватне життя партійних лідерів і ніколи не порушує їхньої активности поза офіційною функцією. Щось однак мусить бути правдою, — каже Врен, — бо Косиґіна, в противагу до Брежнєва, який недавно повернувся до Москви із своєї літньої дачі у добрій формі згадується ввесь час серед совєтських високих урядовців і на вулиці, серед звичайних громадян.

У зв'язку із цими спекуляціями, прізвище Ніколая А. Тихонова знову кількакратно згадувалось, як одного з можливих кандидатів на пост прем'єра, побіч прізвища Кирила Т. Мазурова, 62-літнього заступника прем'єра. Врен пригадує, що, мовляв, обидва кандидати на прем'єра не є з уродження росіянами, бо про Тихонова говорять, що він українець, уродженець Дніпродзержинська (місцевість, де народився Брежнєв), а Мазуров з походження білорус.

Реставрують Скит Манявський

В одному листі з України до родини в ЗСА, одержаному минулого тижня, інформується: „...Ми вибралися до Манявви подивитися на Скит. Там тепер ведуться реставраційні роботи. Вже цілком відбудована входова брама і дві ікони - фрески на ній відновлені. Відновлений також окружаючий мур, келії і башта на мурі, що по лівій стороні від входової брами. По правій стороні теж відбудована цілковито триповерхова башта, здається колись скарбниця. Тепер почали будувати церкву, зробили фундамент, вложили кам'яну підлогу і підготовляють зруб дерев'яної церкви. Доступ до Скиту добрий, широка дорога, кругом старі сосни і смереки, чудове гірське повітря...."

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

FOUNDED 1893

Ukrainian newspaper published daily except Mondays and holidays by the Ukrainian National Association, Inc., at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07303.

Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1130 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1918.

Статті і дописи, підписані авторами, не мусять відповідати поглядам Редакції. Редакція застерігає собі право в потребі виправляти і скорочувати надіслані матеріяли, незамовлені матеріяли повертається тільки тоді, коли автор собі це виразно застеріг, долучивши заадресовану коверту з відповідною поштовою оплатою. За зміст оголошень Редакція не відповідає

Передплата: на рік — $30.00, на пів року — $16.00, на 3 місяці — $9.00. Для членів УНСоюзу 65 ¢ міс. За кожну зміну адреси — 25 ¢. Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda".

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Корисний зворот в ОН

У вівторок, 21-го вересня ц. р., розпочалися у Ню Йорку наради 31-ої Генеральної Асамблеї Організації Об'єднаних Націй, що їх, як відомо, відкрив уступаючий президент Гастон Торн з Люксембургу, а після вшанування однохвилинною мовчанкою померлого китайського верховоди Мао Тсе-тунґа, до якого так ненадійно виникло на Заході „щире почуття пошани", — обрано президентом Генеральної Асамблеї Гамілтона Ширлі Амерасінґе, представника Срі Лянка, держави — острова на Індійському океані, який у вступному слові з ромислом наголосив проблеми Південної і Західньої Африки, Родезії та інших країн африканського континенту. Немає, отже, сумніву, що африканські справи будуть сильно наголошувані в часі дальших нарад Генеральної Асамблеї ОН, відсуваючи в тінь інші важливі справи, як нерозв'язану проблему Близького Сходу, а зокрема довготривалу громадянську війну в Ливані, тощо. Трудно погодитися з думкою тих, які, коментуючи перебіг нарад Генеральної Асамблеї, говорять, що ця Асамблея не має права виносити зобов'язуючих постанов, хоча має право голосування над обговорюваними справами, які опісля рішає Рада Безпеки ОН, а зглядно ядро цієї Ради — п'ять великодержав — ЗСА, СССР, Франція, Англія і Китайська Народна Республіка. Бо хоча Рада Безпеки, чи по їхньому „п'ятка", дійсно рішає, то все одно довготривалі дискусії на форумі Генеральної Сесії і висловлювання опінії численними комісіями які працюють в системі ОН, створюють психологічну атмосферу, в якій пізніше приходиться працювати не тільки Генеральному Секретаріятові ОН, але також урядам поодиноких держав, в тому числі і урядам „п'ятки". Крім того, голосування і незобов'язуючі постанови несовісно використовують совєтські верховоди і — за їх прикладом чи наказом — держави „соціялістичної співдружности" у боротьбі проти Заходу та його мирної політики на різних континентах світу.

Немає сумніву, що проблеми Африки є під теперішню пору головними проблемами ОН, як також уряду ЗСА, з рамени якого успішно діє на тому континенті державний секретар Генрі Кіссінджер, на виступ якого в ОН з нетерпеливістю очікують представники африканських народів і їхніх прихильників. Це явище дуже хаарктеристичне, якщо взяти під увагу, що на минулій сесії Асамблеї домінувала Москва, а численні делеґації добивалися до Громика на розмову, щоб запевнити собі піддержку Совєтського Союзу і його сателітів. Сьогодні, як виглядає, наступають корисні зміни у цьому відношенні. Африканські і азійські лідери вже не сприймають з легкої руки совєтську пропаганду, а схиляються більше в бік реалістичної політики, яку ведуть ЗСА та інші демократичні держави Заходу. Полагодження справ єгипетсько-ізраїльського конфлікту, енерґетики, сирійсько-ізраїльського напруження, здержання війни між Туреччиною і Грецією та багато інших справ — були поштовхом до тієї зміни. Тому тепер уряд ЗСА, перебравши ініціятиву у світовій політиці, може і повинен використати свій вплив також на форумі ОН, щоб применшити значення Москви, яка доходила до цих „висот" шляхом незобов'язуючих обіцянок, фразеології і обману.

Виборча нагода

Протягом виборчого року американські державні мужі і політики, виявляють значно більше зацікавлення етнічними групами, їхніми проблемами, побажаннями тощо, ніж раніше, хоча урядові чинники та проводи головних політичних партій вже деякий час тому прийшли до переконання, що ЗСА не є жадним „перетоплюючим казаном", в якому мають зникнути всі окремішності поодиноких національних груп, та що Америка представляє собою багаторасову та багатокультурну мозаїку — або як дехто каже, „американську салату".

Про зріст зацікавлення етнічними групами і етнічними справами свідчать м. ін. такі події, як те, що президент Джералд Форд на початку цього року призначив д-ра Мирона Куропася на пост свого спеціяльного дорадника для етнічних справ, або те, що в кінці вересня Президент особисто виступав на крайовій конвенції Конгресу Американської Польонії у Філадельфії, де, подібно до демократичного кандидата на президента, Джіммі Картера, заявився за збереженням і відбудовою етнічних дільниць великих міст, щоб в такий спосіб вдержати культурні здобутки національних груп. Обидва кандидати на президента в час передвиборчої кампанії відвідують етнічні дільниці та в своїх промовах часто називають американський нарід „нацією націй". По цій лінії йдуть також інші високі американські урядовці, чільні члени Конґресу тощо.

Черговим прикладом дальшого зросту зацікавлення етнічними справами може послужити також те, що минулого понеділка, 27-го вересня, Крайовий Комітет Демократичної партії призначив Роберта Ваґнера, колишнього довголітнього посадника Ню Йорку, на пост голови Всеамериканської Ради при цьому Комітеті та на заступника голови Крайового комітету Демократичної партії для етнічних справ. Сам Ваґнер наново призначив Йосипа Лисогора, головного предсідника УНСоюзу та екзекутивного віцепрезидента УККА, на голову Українського Відділу у Все-Американській Раді.. Очевидно, що збільшене зацікавлення етнічними справами частинно спричинене тим, що цього року відбуваються в ЗСА президентські вибори, як рівнож вибори всіх членів Палати Репрезентантів і третини сенаторів. Кандидати на різні пости потребують голосів і тому збільшили свою увагу до етнічних груп. Це нормальне явище. Але, було б великою помилкою злеґковажити таку добру нагоду та не використати її для зацікавлення всіх кандидатів справами і потребами нашої громади тут в ЗСА, а головне — долею, чи радше недолею, нашого народу в Україні, зокрема питанням українських політичних в'язнів і народовбивчою русифікаційною політикою Москви. Нехай вони тепер зацікавляться справою визвольних змагань поневолених народів і пообіцяють свою підтримку, а після виборів будемо їм ці обіцянки постійно пригадувати.

ВІД 70 ДО 5000

I

Вінніпеґ, вересень 1976. (ЯГ). — Законом 113, виданим в 1969 р. у провінції Манітобі, допущено в державних школах від дитячих садків і аж до найвищих кляс середніх шкіл навчання української мови, як другої мови.

Після відкриття шкіл восени 1969 року вінніпеґський англійський щоденник „Трібюн" зловтішно сповіщав, що „з великої хмари — малий дощ", бо, не зважаючи на великі приготування і багато шуму, тільки 70 дітей почали науку української мови в державних школах. Тільки 70 батьків потрудилися написати заяву з вимогою навчати їх дітей української мови.

Справді, було з чого радіти „Трібюн", як і було з чого журитися українським чинникам. З того часу минуло нецілих десять років, а яка різниця! Почався новий шкільний рік і в школах Манітоби вчать не лише української, але й інших мов, як нормального предмету.

23 і 24-го вересня ц. р. в приміщенні Виховного Осередку св. Венедикта у Вінніпеґу відбулася Конференція учителів української мови в державних школах Манітоби (Ін - Сервіс Тічінґ Сешен), в якій узяло участь 80 учительок і учителів. Конференцію вели Карло Фаст, керівник секції навчання другої мови в Міністерстві освіти провінції, і Евген Юзвишин, дорадник цієї секції та інспектор шкіл. Завдання Конференції — „піднести професійні кваліфікації учителів українського державних шкіл". Програма згідно з найновішими вимогами й методами навчання охоплювала все: від лекцій про українські мову й літературу, почерез виставку української книжки, українські пісні, покази національних танців, теорію й практичні лекції писання писанок, кераміку, музичні презентації кращих взірців української музики, аж до висвітлювання й обговорювання відповідних фільмів. Два повних дні типового сконцентрованого інтенсивного навчання, багатющого змістом і вивінуваного наймодернішими технічними засобами. Особливий наголос покладено на актуальні потреби та зацікавлення дітей.

Скільки ж дітей навчається тепер українознавства в державних школах Манітоби? Як згадано вгорі, почалося зі сімдесяти. А тепер є п'ять тисяч! П'ять тисяч в 156 клясах 66-ти шкіл. Тихо, без особливого шуму, наполегливою працею з року в рік збільшувалося число школярів, аж дійшло до п'ятитисячної армії дітвори. На запит, звернений до п. К. Фаста, впала дуже проста відповідь: ключем до успіхів була розумна, безперервна, консеквентна праця і гармонійна співпраця Міністерства шкільництва, відданих справі учителів і Комітету Українців Канади.

Крім тих п'яти тисяч дітей у реґулярних клясах є ще кореспонденційні курси для тих дітей у державних школах, де немає достатнього числа для відкриття кляси. На таких курсах учиться дальших п'ятсот дітей. Очевидно, всі платні учителі, підручники, як і взагалі всі кошти покриває уряд, бож це органічна частина державного шкільництва.

Десь там у політичних метрополіях нарікають, сваряться, десь журяться постійним спадом громадської активности, відсутністю заінтересування українською проблематикою серед молоді, і не знають, як цьому зарадити, а тут тисячі завтрішніх і післязавтрішніх громадян зі своїми учителями (їх у цілій провінції 96) кожного дня скріплюють свою українську свідомість, поширюють свої знання, виростають на свідомих повновартісних громадян.

Крім навчання в державних школах є теж, очевидно, в провінції Манітоби розбудоване рідне шкільництво. Таких шкіл є 25, 125 клясами, 115 учителями і 1,505 учнями. Гарна картина, що?

Коли автор цих рядків зайшов на конференційну залю, якраз д-р Б. Климаш вів лекцію на тему „Навчання української літератури і фолкльору". 80 молодих учительок і учителів, віком 20-30 років, які нераз виглядають самі на молоденьких студентів, передові випускники канадійських університетів, без труду послуговувалися обидвома мовами в своїх питаннях, заввагах, коментарях. Не хотілося вірити, що тут, на далекій канадській прерії, понад десять тисяч кілометрів від України, мова Шевченка поряд мови Шекспіра, українська культура разом з культурою англосаксів, французів і інших, як рівні з рівними, виповнюють зміст життя, формують молоде покоління, творять краще майбутнє.

Тут навіть нікому на думку не прийде, щоб вивищувати мову „старшого брата", чи „великого англійського народу", як це змушувані робити учителі в Україні. Тут усі мови, як і всі люди, рівні і рівновартісні. Їх створили народи і люди, і всі вони великі й неповторні.

ПровінціяМанітоби не вийняток, бо і в інших провінціях, хоч нераз поменшено, але є українське шкільництво. В Альберті в 97 клясах 56-ти державних шкіл 68 учителів навчають українських предметів 2,127 дітей. В Саскачевані 44 учителі в 88 клясах 39-ти державних шкіл мають 2,085 українських школярів.

В Онтаріо починається це саме. В провінції, тому що державне українське шкільництво ще в початках (8 учителів в 13 клясах 5-ти шкіл з приблизно 500 учнями), Рідні Школи несуть увесь тягар. Їх у цій провінції 50 і в них навчаються 3,652 школярі в 299 клясах, учителів є 282.

Оце вам факти! Факти, з якими ми не лише мусимо бути горді, але черпати з них віру, вчитися і брати приклад!

Подав д-р Володимир Гординський

УКРАЇНСЬКО-ПОЛЬСЬКІ ВІДНОСИНИ ПІД ЧАС ГІТЛЕРІВСЬКОЇ ОКУПАЦІЇ ЛЬВОВА

(2)

12-го вересня 1940 р. на засіданні керівників відділів Франк сказав: „Усіх нас цікавить українське питання. Ми переконані, що, на думку багатьох українців, Генеральна Губернія є одним з численних факторів, яким доля призначила повернення українському народові Велико-української держави. До того ми не можемо дати себе використати. Я хотів би завзято просити панів ще раз вияснити керівникам підлеглих вам станиць, що, не зважаючи на те, що українці є приятелями німецького народу, вони не є його довіреними. Піддержуйте найкращі відносини з українцями., але завжди задержуйте потрібну відстань. Вистерігайтеся в урочистих промовах до українців говорити про Велику Україну і т. д. Я хотів би також вас перестерегти перед безнастанним вивішуванням прапорів в українських кольорах, або під час дефіляд надмірного підкреслювання українців, як представників власної держави. Українці, які живуть на великонімецькій території, є громадянами Великої Німецької Держави. Вони не є представниками Великої України на німецькій землі".

11 березня 1942 р. Франк на засіданні уряду Генеральної Губернії говорив: „На національну проблему в Генеральній Губернії треба дивитися тільки з однієї точки погляду, — що вона призначена остаточно на терен повторного німецького поселення... Розуміється, це буде можливе тільки тоді, коли з бігом часу усунеться звідтіля чужі національності — поляків і українців... Зле було б у нас у Генеральній Губернії, якщо б прийшло до політичного з'єднання українців і поляків. Ми були б тоді змушені зрезиґнувати з нашої тактики, яку ще в деяких випадках застосовуємо, політичного вигравання проти себе тих двох національностей поляків і українців".

Після того як Німеччина зайняла велику частину України, Франк 4 серпня 1942 р. на зборах гітлерівської партії говорив: „Українці творять тут спеціяльний виняток. Мушу ствердити, що в інтересі німецької політики є втримати стан напруження між поляками й українцями. 4.5 або 5 мільйонів українців, яких маємо в краю, є надзвичайно важною противагою полякам. Тому я завжди пробував втримувати їх у якомусь настрої політичного задоволення, щоб не допустити до їх злуки з поляками". Не зважаючи на ілюзії частини українців, і їх і поляків на випадок гітлерівської перемоги мала зустріти та сама доля. 14 січня 1944 р., отже вже перед тотальною програною Німеччини, Франк заявив: „Як колись переможемо, тоді хай там зроблять з поляків і українців і з усього, що тут волочиться, січку і що тільки хочете".

Як відомо, українські території по Дон німці експлуатували по-грабіжницьки, а їх частину, так зв. Західню Галичину, включили до Генеральної Губернії. Щораз більше українців почали усвідомлювати собі те, що німці програють війну, але їх не жалували, бо німці їх розчарували. Неґативне наставлення частини українців до поляків, не зважаючи на те, — не вигасло. Наростаючі взаємні анімозії, невміла, націоналістична і короткозора політика міжвоєнної Польщі, а тепер цілеспрямоване розсварювання двох національностей німцями, підсичували ворожнечу, доводячи до поодиноких, а згодом групових прямо масових убивств, головно поляків українцями.

11 серпня 1943 р. відбувся похорон завідувача положничої клініки, українця, д-ра Подолинського, якого вбила українська бойова група коло Соколя. Він їхав повозом із заприязненими поляками, головно жінками. Все товариство, в тому і Подолинський, думаючи, що їх затримала польська бойовагрупа, на питання по-польськи, якої вони національности, відповіли, що вони поляки. Тоді члени бойової групи вбили всіх рушничними пострілами, за винятком однієї жінки, яку пострілили в живіт і яка врятувалася й оповіла перебіг тієї трагічної події.

15 серпня 1943 р. знову відбувся святочний похорон, цим разом українця, якого вбили поляки (у вбивстві брали участь члени Краєвої армії, які мешкали на терені наукових інститутів теоретичної медицини, але, як опісля виявлено, діяли на власну руку, без урядового дозволу) професора фізики Ластовецького. Безпідставно йому закинено, що, виконуючи обов'язки декана, він співробітничав у тому, щоб не приймати поляків на медицину, тоді як, між іншим, це був наказ ґенерального губернатора.

Застрілення Ластовецького викликало переполох серед поляків, які сподівалися реваншу. І справді, 1 жовтня 1943 р. застрілено на вулиці 37-літнього, в повні наукового розквіту, професора гістології Болеслава Ялового. (В одному з процесів воєнних злочинців у Німеччині було виявлено, що професора Ялового з розмислом застрілили німці. — Примітка перекладача В. Г.).

Негайно після смерти професора Ластовецького я розмовляв з людьми, які знали вбивців. Я перестерігав, що українці будуть мститися. Тепер, після вбивства Ялового, я наново звернувся до вбивців Ластовецького з пересторогою, щоб не пробували далі стріляти до українців, бо це відіб'ється на поляках. Тим разом, на щастя, мої співбесідники погодилися зі мною.

Проф. Панчишин побоюючись за своє життя, сховався в палаті архиєпископа греко - католицького обряду Шептицького і там, 9 днів після вбивства Ялового, помер на атаку серця. Українці, правдоподібно побоюючись, щоб їх земляки не підозрівали, що Панчишина вбили поляки, і бажаючи одночасно перервати серію непотрібних убивств, оповістили в газетах комунікат про природну смерть проф. Панчишина, який підписали троє українських лікарів: Осінчук, Гординський і Барвінський.

Після кожної з тих трагічних смертей Шульце скликував професорів і доцентів на жалобне засідання і усно, а згодом письмом звертався з проханням, щоб складати пожертву для вдови до скарбонки, яку виставляли в дирекції курсів на два тижні. В тому часі сам Шульце боявся, чи поляки або українці не спробують виконати замаху на його життя. Він оповідав мені, що, як ішов пізно пополудні порожньою вулицею Гловінського, завважив, що якийсь молодий чоловік йде за ним у певній завжди однаковій віддалі. Поденервований, він пристанув, прикидаючись, що зав'язує шнурівку черевика. Тільки як незнайомий його минув, він успокоївся.

Після смерти Ластовецького, Шульце 14 квітня 1943 року написав листа до проводу військ СС з проханням звільнити рядового СС д-ра Юрія Мачука з панцерної дивізії ґренадирів Вікінґ, бо він має обняти катедру фізики, що справді незабаром сталося. В особовому складі на осінній триместр 1943 року він був названий доктором, асистентом, а на зимовий триместр 1943/1944 р. він став професором. 14 жовтня 1943 р. Шульце уповноважив адьюнкта д-ра Осінчука провадити клініку, виклади й іспити після проф. Панчишина, який помер. В особовому складі на зимовий триместр 1943/1944

(Закінчення на стор. 3-ій)

З НАШИХ БУДНІВ

Про „Наш Театр"

Гарним і культурним дарунком обдарували мене в день народження мої дорогі свояки з Детройту: зафундували мені монументальну майже книгу „Наш Театр", видану Об'єднанням Мистців Української Сцени (ОМУС), чистенько й акуратно видрукувану в друкарні В-ва „Свобода" в Джерзі Ситі. Це перший покищо том обширної монографії, присвяченої діячам українського театрального мистецтва. Звичайно, я тут і на думці не маю відбирати хліб шановному сеньйорові заокеанських критиків, д-рові Луці Луцеву, і писати рецензію на таку поважну працю, що вийшла під маркою НТШ, і головним редактором якої є проф. д-р Григор Лужницький. Як кожного колотеатрального поплентача, що „крутив" свій роман із Мельпоменою, мене цікавило в першу чергу те, чи редакція спом'янула і мене в цій книзі незлим - тихим словом...

Виявляється, що спом'янула, спасибі їй, і то в кількох місцях. Передусім пригадала шановному читачеві, що підписаний раб Божий Іван є автором першої, мабуть, української комедії зі спортового життя п. з. „Король Стрільців", що присвячена нашому славному футболістові, Леневі Скоценеві, з львівської „України". Далі показано мене „живого" на двох групових фотознятках, с. на стор. 290-ій навіть за президіяльним столом, під час першого в Америці з'їзду ОМУС на „Верховині", в червні 1971-го року. Під фотом так і стоїть написано: „Останній при столі І. Керницький". Якби не той підпис — важко було б розпізнати особу... Незабутній друг, Микола Понеділок, сказав би в такому випадку, що це міг би бути і сам Пушкін.

Зате на другій груповій фотографії, з того самого з'їзду, мені пощастило: вдумливий фотограф дискретно приховав долішню мою „партитуру", а показав горішню, — як то стою, „мов гриб з ягодою" в милому товаристві молодої акторки - співачки Валі Наливайко - Жила, з Українського Оперного Ансамблю в Ню Йорку... До реґі, цей невтомний Ансамбль під мистецьким керівництвом Лева Рейнаровича, поставить в неділю, 10-го жовтня, давно вже не бачену в цій країні народну оперу „Чорноморці" Кухаренка, яку так часто згадується в книзі „Наш Театр", в репертуарі українських театрів так крайових, як і еміграційних.

Виставу варто побачити, а книгу — прочитати.

Ікер

Іван Фур

„І чужому научайтесь"...

На марґінесі одного Концерту шкільної молоді.

Релігійно-національне виховання молоді — це один з найголовніших обов'язків і завдань батьків, громади і кожного народу, що дбає про своє майбутнє. Вже від ранньої молодости батьки повинні про це думати, стежити за зацікавленнями своїх дітей та відповідно спрямовувати їх науку і виховання.

Народи різняться своєю мовою, історією, вдачею, культурою і традиціями, і щоби задержати свою ідентичність, любов і пошану до народу свого походження, до своєї Церкви і обряду — конечно вивчати рідну мову, культуру та перебирати звичаї і традиції того народу з „роду в рід".

На батьках лежить великий обов'язок дбати про виховання в тому напрямі своїх дітей; вони провадять дитину до своєї Церкви, вибирають для неї відповідну школу, посилають до Школи Українознавства, молодечої організації та підбирають відповідне товариство однолітків, з якими дитина має проводити вільний час.

Наші Церкви і громади для тієї цілі організують навчальні установи, виховні організації, вони стоять відкриті для молоді, треба тільки її туди спрямувати, посилати, співпрацювати з учителями, виховниками, допомагати морально і матеріяльно у їхній праці і помагати своїм дітям користати з науки і релігійно-національного виховання.

Живемо у вільній країні, маємо сприятливі умовини повної свободи слова, думки і національного вияву. Черпаймо з тих дарів все те, що потрібне, корисне, культурне, що веде народ до світла і висот.

Та, на жаль, не всі вміємо користати з Божих ласк, марнуємо Божі таланти і їх закопуємо. Закопують ті таланти і деякі школи при українських парафіях, які занедбують чи може легковажать національне, а навіть релігійне у рідному обряді, виховання молоді, чим наносять велику кривду самій молоді, своїй Церкві і громаді.

Сьогодні хочемо звернути увагу на користі, які приносить парафіяльна школа, якщо в ній працюють свідомі своїх обов'язків учителі-виховники.

Вже увійшли у звичай річні пописи-концерти учнів цілоденної школи при парафії св. Йосафата в Пармі, Огайо, які своєю програмою та бездоганним виконанням стягають численну публіку.

Цього року такий попис шкільної молоді відбувся 16-го травня і був присвячений 200-літтю Незалежности ЗСА і 100-літтю українського масового поселення на благословенній землі Вашінгтона.

В першій частині програми відзначено перегляд історичних подій Америки в роках 1776-1976 доповідями, маршем молоді, піснями, відповідно підібраними сценами і танцями, які вміло і гарно виконували учні різних кляс і віку. Діти з передшкілля вивели індіянські танці при власній „музиці" на бубнах. Старша молодь у клясичних того часу строях при музиці фортепіяну вивела французькі танці. Був і веселий та популярний „сквер денс", виступали й піонери зі своїми турботами і різними проблемами. Поодинокі точки програми доповнював шкільний хор молоді англійськими і українськими піснями.

Історію Америки від її революції до нинішніх часів по-українськи читав Зенон Фаріон, уч. 7-ої кл., а по-англійськи Христина Павлишин, уч. 6-ої кл.

Другу частину програми присвячено 100-літтю українського поселення, і ця частина зібрала найбільше оплесків і признання численної публіки. Гарні і веселі дівчати і хлопці, гарні строї, гуртові танці, співи створювали незабутні сцени, зворушували глядачів та викликали бурю оплесків.

Надзвичайно ефектовно і вдало виведено на сцені українське весілля. Батьки, молодята-женихи, старости, перев'язані рушниками, традиційні весільні пісні, плетення вінків, чесання молодої коси, дружби і дружки, благословення молодят іконою Матері Божої, прохання, щоб батьки „все простили і до шлюбу благословили" при тому цілування їх тричі, бо так велить прадідівський звичай-традиція. А далі шлюб, гостина, традиційний весільний коровай, забава, танці, весільні пісні — перенесли глядачів далеко в українське село, яке колись так величаво і святочно зберігало звичаї своїх предків. Це були хвилини, які викликали зворушення та збуджували національну гордість за своїх дітей, за нашу молодь.

Історію українського поселення в Америці, зокрема в Клівленді, по-українськи читав Андрій Футей, уч. 4-ої кл., а по-англійськи — Сандра Вербінська, уч. 8-ої кл. Всі доповіді гарно приготовано і відчитано, зокрема добре вийшла доповідь Андрія Футея, наймолодшого віком і клясою учня. Опісля гарно деклямував Ярослав Сидір, уч. 5-ої кл.

Зокрема треба відзначити шкільний хор, в якому співає сотка дітей, учнів школи, багато з них не знає української мови. Вивчити слова, мелодію, щоби гарно відспівати пісню, це мозольна праця дириґента, учителя співу, яка вимагає багато часу, послідовности і головно терпеливости. Евген Садовський, мистецький керівник славного хору „Дніпро" може бути гордим за „свій" дитячий хор. Це надзвичайно відповідальна і заразом похвальна праця над молоддю, яка при тому вивчає мову, пісні, пізнає історію, культуру і мистецтво своїх предків. На згадку заслуговує і це, що діточий хор кожнорічно в часі Різдвяних і Великодніх Свят успішно виступає з колядками і гаґілками перед українською громадою.

На закінчення цього вдалого виступу шкільної молоді о. дек. Я. Сірко, місцевий парох, подякував учителям за труд і працю, яку вони вклали, підготовивши імпрези.

Двісті-ліття американської революції і 100-ліття українського поселення відзначила парафія св. Йосафата, і її виступ входив в офіційну програму святкувань великого Клівленду. Комітет 200-ліття Американської революції надiлив директорку школи сестру Селіну Шкодин спеціяльним признанням — грамотою за підготову і участь в тих Ювілейних Святкуваннях. Грамоту під оплески публіки вручив в імені Комітету д-р Богдан Футей, член того Комітету і голова УЗО — Відділ УККА в Клівленді.

Шкільна молодь на час концерту приготовила мистецьку виставку власної роботи як: кераміка, вишивки, писанки, рисунки і образи, яку з великим зацікавленням оглянули присутні громадяни.

Дещо з історії школи.

Спроби організації цілоденної школи при парафії свв. апостолів Петра і Павла в Клівленді сягають ще 1910, 1916 і 1926 років. Щойно в 1947 р. вдалося тодішньому пароховi о. митр. Дмитрові Ґреськові остаточно відчинити школу, спочатку в малому дерев'яному будинкові при Кенільворт вул., а невдовзі перенести її до новозбудованого модерного будинку при 5720 Стейт Ровд у Пармі. При школі вибудовано простірну каплицю. У 1959 р. створено нову католицьку парафію св. Йосафата, яка перебрала школу і веде її до сьогодні. Школу ведуть сестри Василіянки з допомогою світських учителів.

На протязі 29-літнього іс-

(Закінчення на стор. 4-ій)

УКРАЇНСЬКО-ПОЛЬСЬКІ...

(Закінчення зі стор. 2-ої)

р. керівником клініки внутрішніх хворіб вписаний проф. Шульце.

На весні 1943 року німці вербували українців до дивізії СС Галичина, яку вони організували і яка мала доповнити гітлерівську армію людським матеріялом, що нагло поменшувався. В актах курсів я знайшов на ту тему листи, писані директорами поодиноких курсів і Вільфелем. Директор Рільничих курсів, проф. Крюгер, повідомляв 25 травня 1943 року Вільфеля, що до добровольчої дивізії СС зголосилося з першого року 6 студентів, з другого 27, з третього 3, а з четвертого 5 слухачів. 19 червня 1943 р. повідомляв, що зголосилися 4 особи з навчального персоналу і 44 студентів, що відповідало 14 відс. загалу українських студентів жінок і мужчин. Медичні курси повідомляли 16 червня 1943 р., що в травні біжучого року зголосилося 55 осіб, тобто 4 відс. загалу українських студентів обох статей, але від того часу не було більше охочих. З Політехнічних курсів зголосилися тільки 3 особи, Ветеринарійних — 8, а з Лісових курсів — 1 студент. Вільфель підганяв директорів курсів до агітації і до постачання добровольців, і правдоподібно закинув керівництву Фармації недостатню елястичність, бо інж. Вертипорох, який виконував функції директора Природничих курсів, написав до Вільфеля, що він не думає, щоб на фармацію в п и сувалися тільки на те, щоб ховатися перед вступленням до війська".

В книжці знаходимо знімки професорів: Панчишина, Ластовецького, Ялового і Шульце, а між біографічними довідками 218 осіб, 50 українських 50 українських прізвищ.

ІГОР СИНЯВІН ВИЇХАВ НА ЗАХІД

Москва. — Ройтер інформує, що маляр-неконформіст Ігор Синявін, який разом з багатьма іншими мистцями брав кількаразову участь у виставці в Москві і Ленінграді, виїхав у середу, 29-го вересня ц.р., з Відня до ЗСА, де він думає залишитись на постійне перебування. Як і інші еміґранти з СССР, Синявін одержав візу до Ізраїлю, бо совєтська влада тільки у виїмкових випадках видає візи до інших країн на Заході.

Порада

Всім людям старшого віку та тим, хто потребує лікування соняшного Маямі і теплих вод Океану, хто хоче гарного відпочинку, після багатьох років тяжкої праці, а є тепер на емеритурі, та спромігся заробити добру пенсію, і до того має заощаджені гроші, раджу поїхати на Фльориду до соняшної Маямі. Зокрема, хто потребує лікування на ревматизм, нервозність тощо. Ви там знайдете повне задоволення. В який час їхати туди, краще порадитися з лікарем. Найкраще перебувати там в листопаді й березні, в ці місяці ціни на апартаменти є найдорожчі в час року — решта часу можна мати за половину ціни.

Як хто не знає тутешньої мови, там зустріне своїх українців, котрі мають свої власні будинки і винаймають апартаменти з одною кімнатою, є з двома і трьома при усіх вигодах, як постелева білизна, кухні з всією посудою, в різних цінах, залежно від ваших фінансових можливостей. Як близько моря — дорожче, а чим далі від моря — дешевше. А щоб доїхати до того пляжу, як немає свого авта — є автобуси. Щодо харчів — є ціни такі як скрізь, а овочі дешевші. Можете ходити їсти до гарного ресторану, якщо можете собі на це дозволити, а як ні, можете самі собі варити, це залежить від вашого вподобання. Самі переконаєтеся, як вам є краще. Це пишу, щоб порадити своїм, бо знаю, що багато з вас цього лікування потребують, але не знають, де це є, як туди дістатися, особливо ці, що не знають тутешньої мови. Я це знаю сам, бо мені прийшлося шукати людей, котрі дали б спрямування, щоб хтось там мені зміг допомогти знайти апартамент. Я писав через церкву українську православну, а там є і українська католицька церква. На моє звернення відгукувся п. Павлів, допоміг, за що йому я вдячний. Я зі своєю дружиною виїхали в листопаді 1975 р. і перебули там чотири місяці. Ми вповні вдоволені, зокрема моя дружина. Вдома малощо допомагали ті ліки, а там сам клімат допоміг без тих ліків.

Знаю, що багато наших людей потребують, крім відпочинку, доброго лікування. Я нижче подаю адреси своїх людей, можна з ними домовитися чи телефонічно, чи листовно. Як домовитеся, вони вас перевезуть, чи то з летовища, чи з якоїсь станції, і знову з поворотом відвезуть:

1) Alex. Kuchkuda, 1215 N. E., 11th St. North Miami, Fla. 33161. Tel. 1-305-893-4558.

2) Mike Kurman 1400-1421, 111 St., North Miami, Fla. 33161. Tel. 1-305-893-3416.

3) Pero Duda 1300 N.E., 110 St., North Miami, Fla. 33161. Tel. 1-305-893-3315, ці усі три є від пляжів моря три милі.

4) Wolter Trach, 8200 Byron Ave. Miami Beach, Fla. 33009. Tel. 1-305-866-0777, Це коло моря зразу.

5) Ivan Bereshny, 504 N.E. 3rd St., мотель Hallandale Fla. 33009. Tel. 1-305-923-2620.

6) Alex. Kushch, 622 N.E. 7 St., мотель Hallandale, Fla. 33009. Tel. 1-305-920-4543. Ці є від моря одну милю.

А. Роспутько

ОРГАНІЗАЦІЯ ОБОРОНИ ЧОТИРЬОХ СВОБІД УКРАЇНИ — 25-ий ВІДДІЛ в РОЧЕСТЕРІ, Н. Й.
з глибоким жалем повідомляє своїх Членів, все Членство ОУВФ і Українське Громадянство, що 18-го вересня 1976 р., несподівано, відійшов у Вічність, на 56-му році життя

сл. п.

Інж. ЮРІЙ БУРЛАКА

кол. старшина УПА Волинських Відділів, кол. голова 25-го Відділу ООЧСУ, б. член Головної Управи ООЧСУ, член Головної Управи СУМА, булавний Відділу Ю. СУМА, довголітній голова Окружної Таборової Комісії та командант юнацьких таборів на оселі „Холодний Яр".

ПОХОРОН відбувся 21. 9. 1976 р. в присутности Родини, численних Друзів, Приятелів і ширшого Громадянства, з УАП церкви св. Покрови на місцевий цвинтар „Ріверсайд" в Рочестері, Н. Й.

Дружині, синові Михайлові з родиною та дочці Галині з родиною глибоке співчуття.

ВІЧНА ЙОМУ ПАМ'ЯТЬ!

УПРАВА ВІДДІЛУ

Ділимося сумною вісткою з Приятелями і Знайомими, що наша Найдорожча
МАМА, БАБУНЯ І ПРАБАБУНЯ

бл. п.

АННА МАКСИМІВ

по довгій і тяжкій недузі, померла дня 29-го вересня 1976 р., проживши 88 літ.

ПАНАХИДА буде відслужена в п'ятницю, 1 жовтня 1976 р. о год. 7:30 веч. в похоронному заведенні Burnadz, 371 Lakeview Avenue, Clifton, N.J.

ПОХОРОН відбудеться в суботу, 2-го жовтня 1976 року з того ж похоронного заведення о год. 9:30 рано, а о год. 10-ій ранку в церкві св. о. Миколая при Президент вул., Пассейк, Н. Дж.

Горем прибиті:
дочка — ІВАННА з мужем ТЕОФІЛЕМ КУЛИКОМ
сини — ЗЕНОВІЙ і ЯРОСЛАВ з дружиною СТЕФАНІЄЮ
внуки:
ОЛЕГ з дружиною МАРІЄЮ і правнуком
ОЛЯ з мужем СЕВЕРИНОМ ПАЛИДОВИЧЕМ і правнуками
МАРУСЯ — з мужем СТЕФАНОМ ВЕНГРИНОМ і правнуками
Д-р мед. ТЕОФІЛЬ КУЛИК з дружиною ВАРВАРОЮ
ХРИСТИНА — з мужем КЕННЕТ КУЗЬМУКОМ і правнуком
РОМАН з родиною в Україні
ОРЕСТ з родиною в Україні

В ПЕРШУ СУМНУ І БОЛЮЧУ РІЧНИЦЮ ТРАГІЧНОЇ СМЕРТИ

нашої Найдорожчої

ДРУЖИНИ, МАМУСІ, СЕСТРИ, Улюбленої ДОНІ і Незабутньої НЕВІСТКИ

бл. п.

НАДІЇ ВОЛКОВИНСЬКОЇ з дому КАЧУНЬ

будуть відслужені

Заупокійні Святі Літургії з Панахидами

дня 5-го жовтня 1976 р.

в церкві СВ. ЮРІЯ, НЮ ЙОРК, 7-ма вул. о год. 8-ій рано;
у СЕСТЕР ВАСИЛІЯНОК, ФІЛЯДЕЛЬФІЯ, ФАКС ЧЕЙС;

дня 10-го жовтня 1976 р.

у ФІНІКС, Арізона в УКРАЇНСЬКІЙ КАТОЛИЦЬКІЙ ЦЕРКВІ
о год. 10:30 рано

Про молитви і участь в Богослуженнях за Душу Покійної просять горем прибиті —
муж ВОЛОДИМИР з Дітьми
і опечалені Родичі з Тестями

Як нев'янучий вінок на Її могилу, Родичі Покійної зложили 1000 дол. на будову церкви св. Юра в Ню Йорку.

В ДВАНАДЦЯТУ БОЛЮЧУ РІЧНИЦЮ СМЕРТИ
моєї Невіджалуваної ДРУЖИНИ та нашої Найдорожчої МАМИ й БАБЦІ

бл. п.

ГАЛИНИ ГУСАК

відправиться

Заупокійна Служба Божа з Панахидою

в понеділок, 11 жовтня 1976 р.

о год. 9:00 рано

в церкві Царя Христа

в БОСТОНІ, Масс.

Кревних, Приятелів та Знайомих просять про Молитви в намірені Покійної —

МУЖ, ДІТИ І ВНУКИ

Школа Українських Народних Танків

ПОЧИНАЄ НАВЧАННЯ
в ПОНЕДІЛОК, 4-го ЖОВТНЯ 1976 РОКУ
о год. 7-ій вечора, в залі церкви
БЛАГОВІЩЕННЯ ПРЕЧИСТОЇ ДІВИ МАРІЇ
при Old York і Valley Road у Melrose Park, Pa.
Класи веде: ГАЛИНА КОЗАК-ХАПКО
Інформації телефонічно (215) 978-4860

ОРГАНІЗАЦІЯ ОБОРОНИ ЛЕМКІВЩИНИ
1-ий ВІДДІЛ в НЮ ЙОРКУ
— влаштовує —

ОСІННЮ ЗАБАВУ

в суботу, 9-го жовтня 1976 р.

у великій залі
УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО ДОМУ
140-142 Друга Авеню в Ню Йорку, Н. Й.
Грає ОРКЕСТРА „МРІЯ"
під проводом ТЕОДОРА РОЗУМІЙКА
Початок год. 9-та веч.

Головна Пластова Булава

повідомляє, що

ВЕЛИКІ РАДИ Скобиного та Орлиного Кругів

— відбудуться —

в днях 16 і 17 жовтня 1976 р.

в приміщенні
УКРАЇНСЬКОГО ІНСТИТУТУ АМЕРИКИ
2 Схід 79-та вул., НЮ ЙОРК, Н. Й.
(А не на Оселі „Верховина", як було подано)
Початок 16-го жовтня 1976 р. о год. 9-ій рано
Пластовий однострій обов'язковий.

УКРАЇНСЬКИЙ ОПЕРНИЙ АНСАМБЛЬ — Н. Й.
N.Y. State Counsil on the Arts
У 15-річчя свого існування і на закінчення Конґресу УККА.
НЮ ЙОРК, НЕДІЛЯ, 10-го ЖОВТНЯ 1976 р.
Год. 4-та по пол.
STUYVESANT H.S., 345 E. 15th St., New York.
виконає народну комічну оперету на 3 дії зі співами і танцями

ЧОРНОМОРЦІ

М. Старицького — Муз. М. Лисенка
Виконавці — оперові співаки і драм. актори:
М. Рейнарович (Явдоха), Т. Лихолай (Маруся), Г. Андреадіс (Цвіркуниха), С. Вовчук (Цвіркун), В. Шостак (Тупиця), Хр. Карпевач (Кулина), Л. Рейнарович (Кабиця), Іван Гош (Іван), В. Жила-Наливайко (Наталка), М. Яблонський (Ілько).
Козаки, дівчата і поїжджани. Дія представляє побут колишніх запорозьких козаків.
Камерна оркестра. Хор опери. Муз. керівник: Роман Степаняк. Постановка: М. Рейнарович. Декорації: І. Ткачук.
Квитки в крамницях: АРКА, ЕКО, СУРМА. В день вистави при касі театру від год. 3-ої.

БАЛЕТНА ШКОЛА
Роми Прийми-Богачевської
62 St. Marks Place
NEW YORK, N.Y.
ОГОЛОШУЄ
ПОЧАТОК ШКІЛЬНОГО РОКУ 1976-77
ІРВІНГТОН — Школа св. Ів. Хрестителя. Понеділки від 3:30 — 7:30 веч. — Балет та українські танки.
НЮ ЙОРК — Вівторок, четвер, п'ятниця від 3:30 до 5:30 — балет.
Субота 11-1 — балет
1-2:30 — українські народні танки.
2:30-4:00 — БАЛЕТ ДЛЯ ПОЧАТКУЮЧИХ
УВАГА ПАНІ! Ще приймається зголошення на кляси руханки для пань.
Кляси відбуваються:
п'ятниця — 6:30-7:30 веч.
субота — 10-11 рано.
Інформації телефонічно — (212) OR 7-7187

У ПЕРШУ РІЧНИЦЮ СМЕРТИ МОГО НЕЗАБУТНЬОГО МУЖА

бл. п. Ген.-Пор. Армії УНР ОЛЕКСАНДРА ВИШНІВСЬКОГО

буде відслужена

Панахида

в неділю, 10 жовтня 1976 р.

в Українській Православній Церкві

св. Андрія в Детройті, Міш.

після Служби Божої
ЗА ВІЧНИЙ СПОКІЙ ЙОГО ДУШІ
Прошу Учасників Визвольної Боротьби, Побратимів, Приятелів та Знайомих Покійного згадати Його в своїх молитвах, вшановуючи Його світлу пам'ять.

Дружина КАТЕРИНА

Ділимося сумною вісткою з Родиною, Приятелями і Знайомими, що в четвер, 30-го вересня 1976 р., по тяжкій недузі відійшла у Вічність на 81-му році життя наша Найдорожча МАМА і БАБУНЯ

бл. п.

ЮЛІЯ ПАЧОВСЬКА з дому СТЕСЛОВИЧ

народжена 19-го січня 1896 р. у Львові.

ПАНАХИДА в п'ятницю, 1-го жовтня ц. р. о год. 8-ій веч. в похоронному заведенні Гайнс-Рінальді при 11800 New Hempshire Avenue, Silver Spring, Md.

ПОХОРОН в суботу, 2-го жавтня 1976 р. о год. 9:30 ранку з похоронного заведення до української католицької церкви Пресвятої Родини при 4817 Blagden Avenue, NW., Washington, D.C., а опісля на Mourt Olivet цвинтар.

В глибокому смутку:
донька — ІРЕНА ЗИНЮК з мужем ОСТАПОМ
внуки — ЮРКО, НІЛЯ і ХРИСТЯ

У ПЕРШУ РІЧНИЦЮ СМЕРТИ

св. п.

ІЗИДОРА ҐАРДЕЦЬКОГО

буде відправлена

Заупокійна Служба Божа

в церкві НЕПОРОЧНОГО ЗАЧАТТЯ ПДМ в ДЕТРОЙТІ (Гемтремк), Міш.

в неділю, 10 жовтня 1976 р. о год. 10:30 рано

До участи в Богослуженні та про молитви за душу Покійного просить
ГОЛОВНИЙ КОМІТЕТ ПІДГАЄЧАН

Св. п. ІЗИДОР ҐАРДЕЦЬКИЙ народився 1890 року в Струсові, пов. Теребовля. Визначний суспільно-громадський діяч; старшина Української Галицької Армії; довголітній управитель народної школи в Голгочах; в роках Другої світової війни посадник міста Підгайці.

Покійний проживав довгі роки в домі для старших в місцевости Schanis, Kreuzstift, (Шініс) Швайцарія. Помер 19-го вересня 1975 року. Похоронений на місцевому цвинтарі, біля своєї дружини Марії та Її Мами (Воднарович) з Зарваниці.

ВІЧНА ЙОМУ ПАМ'ЯТЬ!

СОЮЗ УКРАЇНОК АМЕРИКИ — ОКРУГА НЮ ДЖЕРЗІ
запрошує все Громадянство на

ДЕНЬ СОЮЗЯНКИ

Неділя, 10 жовтня 1976 р., год. 9-та ранку в церковній залі св. Івана Хрестителя

при Сенфорд Авеню в НЮАРКУ, Н. Дж.

Год. 1:30 по пол. — Доповідь панни МЕЛЯСІ ЧАЙКІВСЬКОЇ — Соціологічні перспективи життя жінки в Радянському Союзі.
Год. 1:30 по пол. — Висвітлення фільмів для дітей в бічній залі.
- Гості матимуть змогу оглянути мистецьку виставку картин, закупити українські книжки, вишивки, кераміку.
- Кава, чай і солодке.

УПРАВА ОКРУГИ

Замість квітів на могилу

бл. п. Романа Купчинського

Активного Борця за Волю України в рядах Українського Леґіону і УГА, Співця Стрілецької Слави, на фонд видання всіх Його пісень зложили:

Марія Ясінська-Мурована, Вільмінґтон, Дел.	$100.00
Роман Лаврович, Ню Гейвен (збірка)	25.00
Леся і Михайло Хомяки, Едмонтон	25.00
Дарія і Мирон Ярошевичі, Довнерс Ґров, Ілл.	20.00
Евстахія і Атанас Міляничі, Ню Йорк	15.00
Петро Постолюк, Ірвінґтон	15.00
Леся Лисак, Боффало	5.00

ВШ. Жертводавцям щиру подяку складає В-ВО „ЧЕРВОНА КАЛИНА"
P.O. Box 507, Church Street Sta., New York, N.Y. 10008

ІІ-ий КУРІНЬ УПС та IV-ий КУРІНЬ УСП „ТІ, ЩО ГРЕБЛІ РВУТЬ"
— влаштовують —

ЮВІЛЕЙНИЙ БЕНКЕТ і БАЛЬ

З НАГОДИ СВОГО 50-РІЧЧЯ та ПОСВЯЧЕННЯ КУРІННОГО ПРАПОРА

в суботу, 9-го жовтня 1976 року

в БАЛЕВІЙ ЗАЛІ GRAND BALLROOM готелю NEW YORK SHERATON
при 7-ій Авеню між 55-56 вул. в НЮ ЙОРКУ, Н. Й.
Початок Бенкету о год. 6:30 веч. Початок Балю о год. 9:00 вечора
Бенкет і Баль 25.00 дол. від особи Баль 7.00 дол. від особи
ОРКЕСТРА „ТЕМПО" Стрій вечірній.

Субота, 2-го жовтня 1976 року
о год. 8:30 вечора
Українська Централя
240 Hope Avenue, PASSAIC, N.J.

Пластова Станиця і Пластприят, Пассейк, Н. Дж.
ЗАПРОШУЄ НА **ОСІННЮ ЗАБАВУ**

Дебютує оркестра „ВЕСЕЛКА"
Столики замовляти — (201) 779-6136

ПЛАСТОВА СТАНИЦЯ, ГУРТОК ПЛАСТПРИЯТУ та ПЛАСТОВА ФУНДАЦІЯ в НЮАРКУ, Н. Дж. — влаштовує

ЮВІЛЕЙНИЙ БЕНКЕТ зі ЗАБАВОЮ з нагоди 25-ЛІТТЯ СТАНИЦІ

СУБОТА, 30-го ЖОВТНЯ 1976 року, год. 7-ма веч. CLUB NAVAHO MANOR, 255 40th Street, IRVINGTON, N.J.

- Вечірній одяг.
- ОРКЕСТРА „ІЗМАРАГД" під дир. ЮРІЯ ГІРНЯКА
- Квитки можна замовляти:
ГОВЕРЛЯ ВЗУТТЯ — SALAMANDER SHOES
1060 Springfield Ave., Irvington, N.J. 07111. Tel.: 374-5768

В Києві капуста тільки на показ

Київ. — У „Радянській Україні" з 22-го вересня ц. р. надруковано статейку Л. Рути п. н. „Капуста для комісії". Авторка статейки пише, що відомо, для чого організувалися у містах овочеві базари: щоб людина змогла з невеликою для себе витратою часу закупити все необхідне „для комплектації борщу, салати, асорті, голубців та ін." До цього часу Л. Рута також була я цьому переконана. Тим часом виходить, що воно не так...

До редакції подали „сигнал", що на овочевому базарі, організованому Жовтневим оптово - роздрібним плодокомбінатом міста Києва, увечері, коли люди йдуть з роботи, не можна нічого закупити, хоча овочі і є... Тому й Л. Рута разом з колегою із сусідньої газети вибралися, щоб довідатися в чому річ. Коло прилавку літня жінка, вона просить продавчиню продати головку капусти, „якою до речі, обкладено мало не всі стіни кіоска магазину ч. 741. Продавщиця категорично відповіла, що вона не може продати капусти, бо на другий день прийде комісія, якже тоді зруйнувати вітрину... І що не приносилися інші люди, вона капусти не продала, ще й сердито відрубала, щоб вони йшли до сусіднього кіоску. Пішли вони туди, але й там повторилася ця ж сама історія, і в іншому кіоску те ж саме... Продавщиця заявила, що вона нізащо в світі не продасть жадної капусти, бо в них буде комісія, на доручення якої ім вітрини ламати не можна. Не тільки, що розсердилась продавщиця, ще й перед ними замкнула віконце. „От мені і хочеться запитати керівників згадуваних магазинів і Жовтневого оптово-роздрібного плодокомбінату, для кого овочі в їхніх кіосках на овочевому базарі біля заводу „Більшовик" — для трудящих, які йдуть з роботи, чи для комісії"? — пише у своїй замітці Л. Рута.

СУА Пресовою конференцією...

(Закінчення зі стор. 1-ої)

ступниця Ольга Ставнича, референт зв'язків Каміля Смородська, пресова референтка Марія Барагура і ред. Уляна Любович, якими асистували молоді союзянки Таня Бутович і Аня Рейнарович. Члени управи СУА рівночк подбали про взірцево уложений англомовний каталог виставки, інформаційну статтю і перекуску з напитками в окремій залі будинку.

„Це наш перший крок — сказала п-і І. Рожанковська — і з бігом часу, при підтримці громади, ми сподіваємося влаштувати цей музей так, щоб він був гордістю всіх українців".

У плянах СУА на найближчу майбутність є інкорпорація Музею як незалежної установи, постійне влаштовування виставок, нав'язання контактів з американськими музеями і галеріями для періодичних виставок в їхніх приміщеннях. Всі експонати — в числі понад 800 — приміщені в новому будинку, майже всі відновлені і їх відповід скаталогізувала пані О. Грабович.

Постійний Український Музей СУА — це перша цього роду установа на терені метрополітального Ню Йорку, одного з найбільших центрів мистецтва у світі.

Роберт Вагнер очолив...

(Закінчення зі стор. 1-ої)

час виборчої кампанії Франкліна Д. Рузвельта на пост президента. Відділ національностей діє по сьогоднішній час, вдержуючи зв'язки з 170-ма братськими організаціями етнічних груп та з понад 450 газетами цих груп. Екзекутивним директором Відділу національностей є Ендрю Валюшек.

Крайовий комітет Демократичної партії далі інформує, що Роберт Вагнер є німецького походження та що він народився і виріс в Йорквіллі, німецькій частині міста Ню Йорку. Його батько був визначним сенатором, а сам Роберт Вагнер, адвокат по фаху, спершу був членом нюйоркської стейтової Асамблеї, міським радним, президентом Мангаттену (дільниці міста Ню Йорку), а в 1953-му році його обрано на посадника Ню Йорку та переобрано в 1957-му та 1961-му роках. Він також служив на пості голови Конференції посадників ЗСА та очолював Католицьку Раду для міжрасових справ. Під сучасну пору він є головою Ради Об'єднаних Мешканевих дільниць.

СПРАВЛЕННЯ ПОМИЛОК

У „Свободі" з 28-го вересня в повідомленні про відвідини Патріярха Йосифа в УККА-СУА помилково подало, що мгр. Іван Базарко та Леся Різник привітали Патріярха квітами... Вони привітали його традиційно хлібом і сіллю, а квіти вручили Патріярхові молоді пластуни.

У „Свободі" з 29 вересня в повідомленні: „Політична Рада УККА відбула засідання" передостаннє речення не редостаннього відступу повинно звучати: „Д-р І. Падох дальше інформував в рамени Статутової Комісії про працю над статутом, опрокидуючи становище правного дорадника..."

ПРОФ. Л. ДОБРЯНСЬКИЙ...

(Закінчення зі стор. 1-ої)

ного Дайджесту", плянування видавання „Між-Американського Журналу", і т. п.

Під час вечірньої сесії промовляли д-р Рей С. Клайн, директор Осередку Стратегічних і Міжнародних Студій при Джорджтавнському Університеті, та д-р Майлес М. Костік, автор книжки, „Економіка детанту та американсько-совєтська торгівля".

Після оживленої дискусії, Рада вислала телеграму до президента Форда, висловлюючи критичні погляди на різні аспекти американської закордонної політики, головно відносно політики „відпруження" та Гельсінського договору.

В суботу засідання Ради було присвячено розглядові різних проєктів, які Рада намітила на біжучий і наступний роки, між ними скликання крайової конференції в справі американсько-китайських відносин, зорганізування південно-американського студійного семінара, питання Панамського Каналу, відзначування „Тижня Поневолених Націй", тощо.

Португалія і Анголія нав'яжуть дипломатичні Португалія і Анголя

Лісбона, Партугалія. — Уряди Португалії і Анголі погодилися нав'язати дипломатичні зносини на амбасадорському рівні. Переговори між обома урядами тривали довший час, бо Анголя зірвала була дипломатичні зносини з Лісбоною у зв'язку із здогадною ворожою активністю Португалії у відношенні до прокомуністичного уряду в Люанді. В четвер, 30-го вересня ц. р., міністри закордонних справ обидвох країн проголосили спільний комунікат і цей акт розцінюють на Заході, як намагання Анголі вийти з-під зверхности і домінації Совєтського Союзу та Куби, які були головними постачальниками зброї і війська в часі громадянської війни в Анголі. У зв'язку з цим міністер закордонних справ Португалії Хозе Медейрос Феррейра заявив, що метою його зустрічі з міністром Анголі є довести до нормальних дипломатичних зв'язків між цими двома країнами, які були перервані під час проголошення незалежности Анголі і боротьби двох ревалізуючих між собою груп.

„І чужому научайтесь"...

(Закінчення зі стор. 2-ої)

нування школа мала різну річну фреквенцію учнів, вона вагалася поміж 250-550 учнів. Найвище число учнів було в 1950 році, і воно сягало до понад 700 дітей. В останніх роках і біжучому році в нашій школі той відсоток зависокий, його можна зменшити, якщоб батьки-українці усвідомили різницю поміж приватними і публічними школами.

. Дирекція школи доповнила програму навчання ще українською мовою, українським мистецтвом, вишиванками, керамікою, малярством, писанками, машинописанням і курсом шиття.

В школі навчаються діти українців-католиків, невелике число православних і кілька не-українців.

Учительський збір: сестра Селина Шкодин — директор, о. дек. Ярослав Сірко — релігія, Анна Слободян — садочок, Наталка Болчак — 1 кл., Ірина Гургай — 2 кл., Христина Головчак — 3 кл., Катарина Любінська — 4 кл., сестра Петриція (померла) — 5 кл., сестра Ангела — 6 кл., Оля Калушка — 7 кл., сестра Варвара — 8 кл., Дебора Кларк — математика і руханка, Сузана Телішевська — українська мова 1-5 кл. пів години денно, вишивання 1 година тижнево, Анна Завалівська — українська мова 6-8 кл. три дні в тижні, по 45 хвилин денно, і писанки, 1 година тижнево, Оля Калушка — українська мова для початкуючих, Гелен Любінська — малярство 7-8 кл., Я. Сірко — кераміка 1 година тижнево, Олена Яцишин — писанки, Євгенія Полатайко — шиття на машині.

Школа відзначує релігійні і національні річниці: св. Йосафата, Т. Шевченка, 1-го листопада, 22-го січня і інші історичні дати. Шкільна бібліотека нараховує 2,000 англійських книжок і 500 українських. Учні школи беруть участь у різних мистецьких виставках і часто здобувають похвали і признання за свої вироби.

Школа користується просторими і модерно вивінованими клясами, в кожній клясі заінстальовано кольорові телебачення, учні користуються найновішими навчальними приладдями для висвітлювання наукових і розвагових фільмів придбано потрібні апарати.

Навчання в школі стоїть на високому поземі, середні школи радо приймають градуантів, а навіть вже в часі шкільного року звертаються до Дирекції школи, щоби своїх випускників спрямовували до них.

За час свого існування школа випустила около тисячу п'ятсот градуантів, з них багато покінчили університетські студії, стали фахівцями різних ділянок науки, часто займають відповідальні місця в техніці, медицині, адміністрації, транспорті, шкільництві, суспільно-громадськім житті і ін.

Школа не має можливости впровадити в програму навчання предметів українознавства, як цього дехто бажає, бо на це немає ані потрібного місця в програмах, ані потрібного часу. Все таки Управа школи робить, що може, — впровадила українську мову, мистецтво, пісні, національні свята і тим ясно документує приналежність самої школи і її учнів до української національної групи. Не всі етнічні групи великого Клівленду можуть похвалитися цілоденними школами, тому будьмо горді, що ми „кращі" і „не пасемо задніх".

Така виховна праця на протязі 8-ми років в школі не може пройти незамітно і безслідно, дитина свідомо свою побуту в ній усвідомлює свою приналежність до української Церкви і національної групи, вона пізнає культуру, звичаї і обичаї народу своїх батьків і хоча не всі пізніше включаються в українське організоване життя, то все таки вони є свідомі свого походження і часто тим гордяться.

Удержати школу, адмініструвати нею, в'язати кінці — це нелегка справа в сьогоднішні часи розперезаної економії. Отець дек. Ярослав Сірко мусить добре „крутити", щоби це все звести докупи, на час платити рахунки, платні учителям, вдержати дім і кляси, придатні до вжитку і ін.

Школа приймає дітей усіх українських кат. парафій, і тому відповідальність за її удержання і її працю треба відсотково до числа дітей розкласти на усі парафії. Неможуть збоку стояти і батьки і громада, а треба разом морально і матеріяльно помагати та співпрацювати.

Батьки! Впишіть своїх дітей до цілоденної школи при ПУКЦ св. Йосафата в Пармі. Ваші діти в ній набудуть не лише потрібне знання, яке дає народна школа, але головно отримають християнське і національне виховання, дуже потрібне в сьогоднішніх часах, вони знайдуть друзів одноліток, увійдуть в українське товариство, наберуть прив'язання до рідної Церкви, обряду, культури, звичаїв і обичаїв; вони будуть вас більше розуміти і будуть вам вдячні, що дбали і журилися їх вихованням та спрямовували їх на правильний шлях.

Сьогодні, коли асиміляційний процес охоплює щораз більше українську молодь — конечна співпраця всіх виховних чинників нашої громади, парафіяльної школи, Школи Українознавства, молодечих організацій, Церкви, батьків і організованої громади. Всі разом зробимо більше і краще. Пам'ятаймо заклик Т. Шевченка: „І чужому научайтесь й свого не цурайтесь".

СПОРТ

УСК Н. Й.-ТУРЕЦЬКО-АМЕР. С. К.: 0:0

Ці перші футбольні змагання в Німецько-Американській Футбольній Лізі на сезон 1976-77 відбув УСК Н. Й. в неділю 12-го вересня ц. р. зустріччю з сильним Турецько-Американським СК, з яким зремісував, здобувши одну точку, що на початку можна уважати успіхом. При цьому пробі УСК-у зорієнтувалися у вартості своїх українських змагунів, що дає на майбутність запоруку на багато кращі виграми. Тим більше, що УСК диспонує під цю пору першорядним тренером і опікуном, яким є українець з Києва Ігор Цюпенко. Він же окрім 1-ої Команди, тренує ще п'ять молодших команд, які вже в часі змагань виказали кращу технічну форму гри над противниками.

Провідник 1-ої Команди — Степан Коваленко — виховник УСК-у.

УСК рез. — Турецько-Амер. СК 2:0.

УСК Н. Й. — БАНАТУЛЬ СК [3:0] 4:1

Другі змагання цього сезону у рамках футбольних змагань УСК-у за першість ІІ Дивізії Німецько-Американської Футб. Ліги відбулися в неділю 19-го вересня ц. р., на площі Метрополітен Оваль-Бруклин. Противником тим разом був Банатуль СК, а досліди, це румуно-югославська команда, досить швидка, технічно заавансована та зіграна зі собою. Вони були для наших усківців твердішим горіхом, якого наші змагуни скоро розкусили, застосовуючи скору з довшими подачами, до переду гру. Окрім цього наші змагуни були добре підготовані доброю заправою, яку провадить знаменитий тренер Ігор Цюпенко-Київлянин.

В першій півгрі наші усківці в цілості домінували над грою, накидуючи темпо, та контролювали гру на всіх лініях, хоча противник гостро протиставився, а навіть мав декілька можливостей загрозити воротам УСК-у.

Всі ворота для УСК-у здобув найкращий напасник Б. Дидиць: у 9 хв. прекрасним низьким стрілом; в 30 хв. у підворотному замішанні головкою; в 40 хв. з 16-ки з правої сторони; в 65 хв. з пробою у підворотних комбінаціях. Б. Дидиць — це найбільш продуктивний напасник. Він несподівано з'являється там, де треба було виконати акцію та спрямував свої грізні напади на ворота противника.

Ворота до УСК-у несподівано впали у підворотному замішанні на 70 хв. гри, без вини воротаря В. Немерчиського, не зважаючи на його швидку противакцію, та який завжди був на своїй позиції.

У другій півгрі гра легко споільнилася, одначе гемоційних моментів було багато, чим змагання цілий час були цікаві аж до закінчення. Команда УСК-у зарепрезентувалася дуже добре, змагуни себе взаємно розуміли, м'яч опанований, гра була цілий час жива і цікава. Змагуни добре крили противників, добра співпраця, та зміни позицій проходили зі зрозумінням.

Зокрема варто підкреслити, що наші змагуни через цілий протяг змагань перекликувались виключно по-українськи, що зробило дуже приємне враження на наших численних глядачів та це доказує, що змагуни УСК-у — це виключно наша дорога молодь!!!

Хоча наша команда заграла жертвенно, то варто відмітити добру й певну гру оборонних ліній: М. Микуляк, І. Паньків і Мих. Чарний. Як рівно згадано найкращого змагуна Б. Дидиця, при добрій співпраці С. Грушки, Ст. Коваленка, М. Скірки — який добре розділяв м'ячі, та В. Каздоби.

Склад УСК-у: В. Німерчинський, Богдан Микуляк, Ігор Паньків, Михайло Чарний, Микола Микуляк, Б. Дидиць, В. Каздоба, Микола Скірка, Степан Коваленко — провідник І Команди, С. Грушко, Р. Мур, Михайлюк і Назаркевич.

УСК Н. Й. рез. — Банатуль СК рез. 5:3.

Ворота здобули: Т. Канятин — 2, і М. Дучак І.
Опікун М. Лебідь.

СЛІДУЮЧІ ЗМАГАННЯ

УСК-у: 26-го вересня 1976, на площі Вейн Оваль, о год. 3-ій по пол. УСК Н. Й. — Пассейк СК; о год. 1-ій по пол. УСК рез. — Пассейк СК рез.

І. Дзядів